

האם יעוד הגיוס שמירה על הארץ או לחימה בחזיתות השונות

משה שרתוק

2.5.1942

DOC00385

חברים : באספה אחת גדולה אשר היתי בה אתמול לא במסגרת שאנחנו

מתכנסים בה היום, אלא במסגרת אחרת, הכריז נואם אחד שזכינו להתאסף כשכבר כמעט הוכרע הקו: סכנת הנצחון של האויב הנאצי חלפה. כל זה הודות לצבא האדום. אין כל ספק בדבר, שהצבא האדום וברית המועצות בכללה הראו גבורה גדולה, יכולת קרב רבה מאוד במלחמה הזאת, ושעל אדמת רוסיה בנשק הצבא האדום הונחלו התבוסות הגדולות הראשונות לצבא הנאצי. אבל מכאן ועד להכרעה במלחמה עדיין רחוקה הדרך. אפשר לעשות, כמובן, תישוב של כוחות. וכל תישוב של כוחות, אם יכלול לא רק את היש, אלא גם את המתהווה ואת המוכרח להתהוות במשך הזמן - הכרעתו הוא לצד החזית הדימוקרטיית + (פלום) ברית המועצות בנודה.

אבל השאלה איננה מוכרעת רק בסיכומם של הדברים כפי שהוא עתיד להצטבר במשך הזמן ולעתיד לבוא. השאלה עלולה להיות מוכרעת בשלבים של התפתחות אשר בכל אחד ואחד מהם לא תגיע הפוטנציה למלוא מימושה. ואם לגבי המלחמה בכללה כך, הרי לגבי כל עמדה ועמדה במלחמה הזאת על אחת כמה וכמה ארץ - ישראל אמנם לפי החזון הנבואי על כל פנים, לפי חזון נבואי אשר הנוצרים מאמינים בו עוד יותר מיהודים, עתידה לשמש שדה המערכה האחרון. אשר בו יוכרע אשמדאי. בשדות מגידו בדיוק נמרץ צריכה להיות המערכה האחרונה הזאת לפי האמונה האימפליסיטית.

וישנם קצינים (נפגשתי בהם) שמצמינים באמונה שלמה שכך יהיה. ישנו קצין שנמצא בריחוק מקום מסוים מאחזנו, אשר מאמין, כי בבוא היום הוא יבוא באירון והוא ירד ממצנח כצנחן לתוך עמק יזרעאל ויקבל לידו את הפיקוד על הצבא היהודים, אשר ינחיל את התבוסה הגיצחת לאויב דוקא כאן, בא"י.

אבל אנחנו צריכים להיות מפוכחים לגמרי ומשוחררים מכל "אתה

בחדת'ניות" כזאת לאומית או גיאוגרפית או צבאית. לגמרי לא מוכרח הדבר לבוא שא"י, בכלל, תהיה ניתקפת במלחמה הזאת ולגמרי לא מוכרחה ההכרעה האחרונה לישול כאן אבל אנחנו דנים לא על מה שמזכיר לבוא, כי אם על מה שיכול לבוא. ומהלך המלחמה הזאת הוכיח שמי שאיננו מזכיר ל כל האפשרויות מפסיד, הוא מפסיד במידה נוראה, במידה כלל שאי אפשר לשער קודם. והמטרה מוכרחה להיות לעמוד הכן בכל החזיתות ובמסגרת של כוח בכל חזית וחזית ולהיות מוכן לרעה שבאפשרויות.